

LBRIS

We know
books

BLUEY

TRENURILE

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026

Dr. Glenda s-a trezit din cauza zgomotului unui avion mare care zbura deasupra capului ei.

S-a întors și a descoperit că, de fapt, era vorba despre sforăitul puternic al soțului ei. Fiica lor de doi ani, Poppy, care dormea lângă

ea ca o păpușică, se trezise de
mult și răsfoia fericită cartea ei
cu poze.

Dr. Glenda credea că e greu să te dai jos din pat dimineața. Dar învățase că era cel mai bine să o facă pur și simplu. Dacă începeai o dezbatere în capul tău despre avantajele de a mai sta „doar cinci minute” sub pătura caldă și confortabilă, puteai rămâne acolo pentru totdeauna.

Însă acum, ridicatul din pat nu mai era o problemă, pentru că trebuia să meargă la serviciu. Iar dr. Glenda își *iubea* serviciul.

Soțul ei sforăia în continuare. Meseria lui era una dintre acelea la care lucrezi noaptea.

Dr. Glenda avea o meserie din aceea pe care o faci ziua. Era medic veterinar, iar în fiecare zi un alt animal avea nevoie de ajutor.

— M-am trezit! a spus dr. Glenda, ridicându-se brusc în șezut, ceea ce a făcut-o pe Poppy să chicotească.

În doar douăzeci de minute, dr. Glenda și-a făcut duș, a mâncat micul-dejun și a ajutat-o pe Poppy să se pregătească pentru grădiniță.

— La revedere, soțule! a strigat ea, închizând ușa de la intrare în urma ei.

— Pa, tati! a spus Poppy.

Dr. Glenda și Poppy au plecat
ținându-se de mână, spre gară, pe
trotuarul aglomerat. Săreau peste
toate crăpăturile din asfalt, ca să
aibă noroc.

Au ajuns fix când sosea trenul.